

Publicerad 2016-10-29 01:00 av Squeack

Älskade ångest

Som ett eko från förr, en silhuett av minnen,
så ljuv och vacker ändock ångest den bringer.
Tysta är mina hoppfulla rop, så ångestfyllda är mina ord.
"Håll om mig, snälla jag ber."

Orörlig och fångslad av ångest,
fastkedjad på den plats jag står.
"Älskade och hatade skepnad,
befria mig från dessa plågor du förbannat."

Om bara tiden kunde ta mig,
liksom den tog min kärlek ifrån mig,
såsom den slitit mitt hjärta itu.
Där ensam kvar, lämnad med förtvivlan i mitt bröst.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Squeack med Poeter.se id #44453 innehar upphovsrätten